

Κερκύρας Νεκτάριος: Ο Άγιος Νικόλαος δεν προσέβλεπε στο εγώ του, αλλά στη δόξα του Θεού

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Το Σάββατο, 6 Δεκεμβρίου 2025, Εορτή του Αγίου Νικολάου Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας του θαυματουργού, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίου Νικολάου Γερόντων στο ιστορικό κέντρο της πόλεως.

Στον εν λόγω Ιερό Ναό προϊστάμενος είναι ο Πρωτοπρεσβύτερος Γεώργιος Βλάχος

ο οποίος εργάζεται ακούραστα, με αγάπη και αφοσίωση επί πολλά έτη για την πνευματική ανάπτυξη της ενορίας.

Ο Σεβασμιώτατος, κατά την ομιλία του, απευθυνόμενος στο πολυπληθές εκκλησίασμα αναφέρθηκε στο μεγάλο δώρο του Θεού προς τους ανθρώπους, που δεν είναι άλλο από του Αγίους. Μέσω των Αγίων αποκαλύπτεται η δόξα του Θεού κατά το ψαλμικό «Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ» (Ψαλμ. 67, 36). Οι Άγιοι έρχονται να μάς υπενθυμίσουν την ανθρώπινη φύση του ανθρώπου στην προπρωτική του κατάσταση, καθώς με τον αγώνα τους, τη μετάνοια και τη συμμετοχή τους στη μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, αποκατέστησαν την κοινωνία αγάπης με το Θεό. Αυτήν την κατάσταση της χάριτος, εμείς, οι σύγχρονοι άνθρωποι την απεμπολήσαμε και τη διαγράψαμε.

Οι Άγιοι αγωνίστηκαν καθώς κατενόησαν αυτήν την κατά φύσιν κατάσταση του ανθρώπου, ότι ο άνθρωπος δηλαδή είναι πλασμένος κατ' εικόνα Θεού και επιζήτησαν το καθ' ομοίωσιν, δηλαδή τη δυνατότητα του ανθρώπου να πλησιάσει το Θεό, να ομοιάσει σε αυτόν και θεωθεί. Όλα αυτά τα κατενόησαν καθώς είχαν εμπειρία της πίστεως, δόξασαν το Θεό και Εκείνος τους αντιδόξασε. Ζώντας σε αυτήν την κατάσταση της αγάπης, οι Άγιοι βίωναν επίσης την ανθρωπιά η οποία αντανακλούσε σε όλες τις εκφάνσεις της επιγείου ζωής τους.

Δυστυχώς, σήμερα, μέσα στους περισπασμούς της εκκοσμικευμένης εποχής μας και όντας βυθισμένοι στο πνεύμα του ωφελιμισμού, απωλέσαμε την ανθρωπιά μας. Ξεχάσαμε το σκοπό ύπαρξης του ανθρώπου. Η ζωή μας περιορίζεται πλέον μόνον,

εδώ, στα επίγεια. Προβληματιστήκαμε άραγε για την προοπτική της αιωνιότητας; Οι Άγιοί μας, όπως ο Άγιος Νικόλαος, ξεπέρασαν τα επίγεια και τη φθαρτή φύση του ανθρώπου και έκαναν πράξη το παράγγελμα του Θεού, «άγιοι γίνεσθε, ότι εγώ άγιός ειμί». Δυστυχώς, ο άνθρωπος σήμερα αναλώνεται στις μικρότητες, όμως έχει αυτήν τη δυνατότητα, να αναζητεί την ανθρωπιά, κάτι το οποίο μας το δείχνουν οι Άγιοι.

Όμως, λόγω της αδυναμίας του πέφτει σε πράξεις για τις οποίες ντρέπεται και ο ίδιος. Και τότε η φωνή της συνείδησης τον σταματά και τού υπενθυμίζει το σκοπό της ύπαρξής του. Τού υπενθυμίζει ποιο είναι το αγαθό και ποιο το φαύλο. Όμως, αν η καρδιά του ανθρώπου ψυγεί τόσο ώστε να χάσει τη συνείδησή του, ο άνθρωπος παρά του ότι έχει τιμή και αξία ως δημιουργήμα του Θεού επιβεβαιώνει εκείνο που λέγει ο ψαλμός, ότι δηλαδή ότι ο άνθρωπος ο μακράν του Θεού, ο οποίος απώλεσε την ανθρωπιά του, «παρασυνεβλήθη τοῖς κτήνεσι τοῖς άνοήτοις καὶ ώμοιώθη αὐτοῖς» (Ψαλμ. 48, 13). Γίνεται δηλαδή όμοιος με τα άλογα ζώα.

Από την άλλη, τα παραδείγματα των Αγίων, όπως ο Άγιος Νικόλαος, λειτουργούν ως κινητήριοι δυνάμεις και πηγή έμπνευσης για την αποφυγή μίας τέτοιας κατάστασης. Ο Άγιος Νικόλαος αγιάστηκε. Δεν προσέβλεπε στο εγώ του, αλλά μόνον στη δόξα του Θεού. Πόσα έκανε αυτός ο μεγάλος Άγιος! Θυσίασε τη ζωή του, υπήρξε ελεήμον ξεχειλίζοντας από αγάπη ενώ Τον έκλεισαν ακόμη και στη φυλακή, άδικα. Όμως, ο ίδιος ο Θεός τον έβγαλε από εκεί και τον αποκατέστησε ώστε να συνεχίζει να οδηγεί τους ανθρώπους στην πίστη την απλανή.

Όχι σε αλλότρια πιστεύω που αναζητούν οι άνθρωποι σήμερα συχνά, καθώς ο άνθρωπος αισθάνεται ότι η πίστη είναι κάτι βαρύ για να το σηκώσει και θεωρεί ότι τού ταιριάζει κάτι διαφορετικό από τη διδασκαλία της Εκκλησίας. Έτσι οι άνθρωποι λοξοδρομούν. Όμως οι Άγιοι ήταν απλανείς. Ζητούμε από τους Αγίους να μεσιτεύσουν στο Θεό, γιατί εμείς δεν είμαστε έμπλεοι θείας χάριτος ως αποτέλεσμα της στάσης που υιοθετήσαμε απέναντι στη ζωή και το Θεό και έτσι δεν έχουμε βρει παρρησία.

Ο Άγιος Νικόλαος συμμετείχε και στην πρώτη οικουμενική σύνοδο γιατί βίωνε την πίστη και σήμερα λέμε ότι είναι κανόνας πίστεως. Έτσι, έρχεται να μάς διαφυλάξει στη σύγχρονη λαίλαπα των αιρέσεων, των διαφόρων δοξασιών, της αποστασίας, αλλά ακόμα και σε επίπεδο πολιτικής η οποία δίνει μηδενικό χώρο στη πνευματική διάσταση της ζωής με αποτέλεσμα, σήμερα, στην κοινωνία, να επικρατεί μεγάλη σύγχυση.

Στο τέλος, ο κ. Νεκτάριος ευχήθηκε χρόνια πολλά σε όλους τους εορτάζοντες και ο Άγιος Νικόλαος, εν Αγίω Πνεύματι να γίνεται λύχνος ανθρωπιάς. Αυτό οφείλουμε να το έχουμε κατά νου ανεξάρτητα από το κοινωνικό στρώμα από το οποίο προερχόμαστε ή την κατάσταση στην οποία βρισκόμαστε, ώστε να οδηγηθούμε σταδιακά, με αγώνα και εντός της Εκκλησίας στο μονοπάτι της αγάπης και της κοινωνίας με το Θεό.

